

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 22.06.2022թ. թիվ 2214742135 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<< 15 >> 07 2022թ. 7-13 7560

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս, վերանայելով փաստաբան Գայանե Ալիխանյանի ՄԴ/41374-22 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Քաղաքացի Հակոբ Ժամկոչյանի ներկայացուցիչ՝ փաստաբան Գայանե Ալիխանյանը (ծանուցման հասցե՝ ք.Երևան, Նար-Դոսի փ. 1 շ. 6 բն.) դիմումով խնդրել է վերացնել վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 22.06.2022թ. թիվ 2214742135 որոշումը՝ նշելով, որ այն կայացվել է օրենքի խախտմամբ, քանի որ դրանում բացակայում է տեսանյութը, ինչպես նաև այն, որ կանգառը կատարվել է հարկադրված՝ ավտոմոբիլի անսարքության պատճառով:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկները չեն կարող վարչական ակտը բեկանելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող կամ լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները:

<< կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը սահմանելու մասին>> 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման 80-րդ կետի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցը տեղակայել թույլատրվում է երթևեկելի մասի **եզրին զուգահեռ մեկ շարքով**՝ բացառությամբ այն տեղերի /երթևեկելի մասի տեղային լայնացում/, որտեղ գծանշմամբ թույլատրված են տրանսպորտային միջոցների դասավորման այլ ձևեր:

Վիճարկվող որոշման հիմքում դրված, իրավախախտման PIN անհատական ծածկագրի տակ զետեղված տեսանյութն առկա է և բեռնվում է, դրա դրվագային ուսումնասիրությունն ակնհայտ է դարձնում այն փաստը, որ դիմումատուի վստահորդին պարկանող տրանսպորտային միջոցը 09.06.2022թ. ժամը 12⁰²-ին կանգառ է կատարել Երևան քաղաքի Սեբաստիա-Տիչինա փողոցների խաչմերուկի հատվածում՝ երկրորդ շարքով՝ ժամը 12:01:49-րդ վայրկյանից մինչև 12:02:50-րդ վայրկյանը, որի տևողությունն է 61 վայրկյան, իսկ Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ << օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 21-րդ և 25-րդ մասերով նախատեսված արարքը նվազ նշանակություն ունեցող գնահատելու համար, ըստ նույն հոդվածի 39-րդ մասի տառացի մեկնաբանության, ոչ թե իրավախախտման փաստն արտացոլող տեսանյութի տևողությունը, այլ վարչական

իրավախախտման տևողությունը չպետք է գերազանցի 1 րոպեն, հետևաբար առկա չէ իրավական որևէ հիմք դիմումատուի արարքը նվազ նշանակություն ունեցող գնահատելու համար:

Վերը նշված փաստերի վերլուծության արդյունքում վարորդի կողմից իրավախախտման կատարած լինելու փաստը կասկած չի հարուցում:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 21-րդ մասի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցների վարորդների կողմից կանգառի և (կամ) կայանման կանոնները խախտելը՝ առաջացնում է տուգանքի նշանակում՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի հնգապատիկի չափով, տուգանային միավորի կիրառում՝ 0.5 միավոր:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի պնդմանը՝ կանգառը հարկադրված կատարելու վերաբերյալ, ապա ՀՀ կառավարության 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման 83-րդ կետի համաձայն՝ կանգառն արգելված վայրում հարկադրված կանգառ կատարելու դեպքում վարորդը առաջին հերթին պետք է կատարի նույն որոշման 22-րդ (**վթարային լուսային ազդանշանը պետք է միացված լինի կանգառն արգելված տեղերում հարկադրված կանգառի դեպքում**) և 23-րդ (**կանգառն արգելված տեղերում հարկադրված կանգառի դեպքում վթարային լուսային ազդանշանը միացնելուց հետո (ինչպես նաև, երբ այն անսարք է կամ բացակայում է) անհապաղ պետք է տեղադրվի <<վթարային կանգառ>> ճանաչման նշանը (թարթող կարմիր լապտերիկ)**) կետերի պահանջները, որից հետո պետք է ձեռնարկի բոլոր անհրաժեշտ միջոցները՝ տրանսպորտային միջոցը այդ վայրից դուրս բերելու համար:

<<Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին>> օրենքի 43 հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ եթե սույն հոդվածի 1-ին մասի «բ» կետով նախատեսված դեպքում վարչական մարմնի կողմից քննարկվող փաստական հանգամանքների վերաբերյալ տվյալներին (տեղեկություններին) վարչական մարմինը կարող է իրազեկ դառնալ բացառապես տվյալ անձի միջոցով, ապա ապացուցման պարտականությունը դրվում է այդ անձի վրա:

Վիճարկվող որոշման հիմքում դրված տեսանյութը փաստում է, որ դիմումատուի վստահորդի կողմից չի կատարվել վերը նշված որոշման 83-րդ կետի պահանջը, ինչը կփաստեր, որ կանգառը հարկադրված է եղել և առիթ կհանդիսանար վիճարկվող որոշումը բեկանելու համար:

Դիմումատուն նշել է, որ իր վստահորդը՝ ՀՀ կառավարության 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման 83-րդ կետով սահմանված պահանջն ապահովելու նպատակով, հարկադրված կանգառ կատարելուց և վթարային լուսային ազդանշանը միացնելուց հետո, հանձն է առել անհապաղ տեղադրել <<Վթարային կանգառ>> ճանաչման նշանը, սակայն այն հնարավոր չի եղել իրականացնել մեկ այլ ավտոմոբիլի՝ իր վստահորդի ավտոմոբիլի անմիջապես հետևում տեղակայելու պատճառով:

Վարչական վարույթի ընթացքում հիմնավորվել է, որ դիմումատուի նշված պնդումն արժանահավատ համարել հնարավոր չէ, քանի որ նախ, վերջինս՝ մինչ իր վստահորդի կողմից հարկադրված կանգառ կատարելուն անդրադարձալը, դիմումում նշել է, որ տեսանյութի խտրանված լինելու պատճառով, հնարավոր չի եղել դրանում պարունակվող նյութը դիտել և այն վերլուծել, հետևաբար ինչի վրա է հիմնված նրա կողմից ներկայացված դրվագի մանրակրկիտ վերլուծությունը: Իսկ վիճարկվող որոշման հիմքում դրված տեսանյութը փաստում է, որ դիմումատուի վստահորդի ավտոմոբիլի վթարային լուսային ազդանշանների հետ մեկտեղ, բացակայել է նաև <<Վթարային կանգառ>> ճանաչման նշանի տեղադրման անհնարինության պատճառ ներկայացվող խոչընդոտը:

Այսպիսով, դիմումատուի վստահորդի գործողություններում առկա է մեղքը, իսկ մեղքը դա անձի հոգեկան վերաբերմունքն է իր կատարած արարքին և դրան հաջորդող հետևանքին, որը կարող է դրսևորվել ինչպես **դիտավորությամբ**, այնպես էլ **անզգուշությամբ**, ինչի պարագայում Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի իմաստով որևէ նշանակություն չունի, թե կոնկրետ արարքը վարորդը կատարել է այն պատճառով, որ հստակ գիտակցել է, որ դա խախտում է և դիտավորությամբ կատարել, թե այն պատճառով, որ վարորդը գիտակցել է, որ այդ արարքը արգելված է օրենքով, սակայն ինքնավստահորեն հույս է ունեցել, որ դրա հետևանքները վրա չեն հասնի և թե այն պատճառով, որ վարորդը չի գիտակցել իր գործողության հակաիրավական բնույթը, սակայն կարող էր և պարտավոր էր գիտակցել այն (ՎԻՎՕ՝ հոդված 11)՝ զանցակազմի սուբյեկտիվ կողմ:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ուրնձգվող հակաիրավական, մեղավոր (**դիտավորյալ կամ անզգույշ**) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն, հետևաբար ակնհայտ է, որ անկախ անձի կողմից մեղքի ձևի դրսևորումից, նշված օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի դիտարկից հայտնվ նկարագրված արարք կատարած անձը պետք է ենթարկվի վարչական պատասխանատվության Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի սանկցիայի շրջանակներում, հետևաբար դիմումատուի վստահորդին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին վերը նշված որոշումն իրավաչափ է և օրինական:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 22.06.2022թ. թիվ 2214742135 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման.
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում.
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Գայանե Ալիսանյանին:

Ե. Կարապետյան